

har sendt os herind paa Tinge i Tillid til, at vi vilde røgte den Opgave, der er lagt i vore Hænder, paa en saadan Maade, at Land og Folk kan se en lys Fremtid i Møde, hvor Friheden udadtil er blevet bevaret og Friheden indadtil øget. Kunde dette Maal naas, da vilde denne Rigsdag efterlade sig et smukt Eftermæle i det danske Folk.

Niels Frederiksen: Flere Medlemmer har under denne første Behandling af Finansloven omtalt Salget af Præstegaardsjord. Den højtærede Kultusminister har i den Anledning udtalt, at der ikke var noget Aar, hvor Kapløbet om at faa disse Jorder solgt havde været saa stærkt som netop i Aar, og han udtalte tillige Ønsket om, at den siddende Landbokommission snarest maatte afgive Betænkning derom. Hvordan Præstegaardsjorderne bliver solgt, er efter min Opfattelse et overordentlig vigtigt Spørgsmaal; jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Forhold, men henviser til mine Udtalelser derom i Fjor ved Forhandlingen om Husmandslovens Revision. Jeg vil give den Henstilling, det ærede Medlem for Højrup-Kredsen (J. Fog-Petersen) rettede til den højtærede Kultusminister om, at Salget af Præstegaardsjorder, hvis det var muligt, skulde undlades, indtil Betænkningen fra Landbokommissionen forelaa, min Tilslutning, og jeg skal da som Medlem af denne Kommission bidrage mit til, at den snarest muligt afgiver Betænkning over den Del af Kommissoriet, der angaar dette Spørgsmaal.

Dernæst vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlems for Sæby-Kredsen (Pinstrup) Udtalelser om det store Brødkornsspørgsmaal. Jeg tror, det er nødvendigt, fordi disse Udtalelser paa visse Punkter synes at trænge til Berigtigelse. Det ærede Medlem udtalte, at Husmandsforeningerne efter hans Opfattelse havde skadet det, der var det væsentligste i denne Sag, nemlig at Brødkornet kunde bevares for Landets Befolkning, fordi vi modsatte os det Forslag, der blev stillet af de øvrige Landboorganisationer om Foretagelse af en Ligning og Tvangsudskrivning pr. Tønde Hartkorn. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette Forslag af Landboforeningerne blev ikke stillet i det omtalte Møde i Prisreguleringskommissionen. Det blev skitseret, og der blev nedsat et Udvalg, og dette Udvalg fik den Opgave at forme Forslaget til næste Dags

Møde. Vi stillede da med vort Forslag, men der kom ikke noget Forslag fra Landboforeningerne. Om det er kommet siden, ved jeg ikke. Sagen er den, at vi havde ikke modsat os de Tanker, som laa til Grund for det Forslag, der var skitseret af Landboforeningerne, men Forholdet var det, at Landboforeningernes og Landhusholdningsselskabets Repræsentanter vel vilde gaa med til visse effektive Foranstaltninger som dem, de skitserede, men under Forudsætning af, som det ogsaa fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser, at Tilførselen fra Udlandet ikke kunde foregaa længere. I Øjeblikket vilde de kun gaa med til saadanne Foranstaltninger som at rette en væskabelig Henstilling til de danske Landbrugere om at sælge deres Korn og i øvrigt udsætte Spørgsmaalet, indtil Tilstanden blev saadan, at Tilførsel fra Udlandet var udelukket. Derfor hævdede vi, at naar man skulde gøre sit til, at Brødkornet kunde bevares i størst muligt Omfang, maatte man foreslaa et øjeblikkeligt Forbud mod Fodring med Brødkorn. Naar det ærede Medlem hævder, at ude i Befolkningen bliver dette Forbud betragtet som latterligt, vil jeg oplyse, at naar Forbudet i vort Forslag blev saa lempeligt, som det blev, var det netop under Hensyn til, at man muligvis fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, kunde gaa med til en saadan Forbudsbestemmelse. Husmandsforeningernes Forslag var til at begynde med et absolut Forbud, fordi vi ansaa et saadant for nødvendigt, naar det skulde blive tilstrækkeligt effektivt.

Det ærede Medlem fra Sæby sagde endvidere, at vort Forslag om en Maksimalpris vilde betyde et Indførselsforbud mod Brødkorn. Det kan det kun betyde, hvis Maksimalprisen ligger under Verdensmarkedets Pris. Hvis Verdensmarkedets Pris er rimelig og driver Amerika til Udførsel, vil en Maksimalpris paa indenlandsk Brødkorn falde bort af sig selv. En Maksimalpris, der tilsigter at skaffe rimelige Brødpriser herhjemme, maa ligge saa langt nede, at den netop betinger, at Brød bliver til at faa til en rimelig Pris, og den kan kun virke som Indførselsforbud i det Tilfælde, at Prisen paa Brødkorn i Amerika er saa høj, at en Indførsel derfra her til Landet betinger en høj Brødpris herhjemme. Vi gik ud fra den Betragtning, som jeg finder er rigtig, at Fastsættelsen af en Maksimalpris — vi foreslog 8 Øre pr. Pund Brødkorn,